

Sygn. akt III CSK 143/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa "C." sp. z o.o. w K.
przeciwko K. S.A. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę (dwa tysiące siedemset siedemnaście) 2717,- zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka "C." Sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. S.A. w K. kwoty 90.243,31 zł tytułem czynszu za dzierżawę urządzeń budowlanych oraz kwoty 15.585,76 zł tytułem odszkodowania za niezwrócone lub zwrócone przez pozwaną w nienależytym stanie elementy tych urządzeń.

Sąd Okręgowy w K. nakazem zapłaty z dnia 12 kwietnia 2013 r., wydanym w postępowaniu upominawczym, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Strona pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa. Wyrokiem z

dnia 29 września 2015 r. Sąd Okręgowy w K. zasądził na rzecz powódki kwotę 90.243,31 zł z ustawowymi odsetkami od wyspecyfikowanych kwot i dat i oddalił powództwo w pozostałej części. Sąd I instancji uznał za usprawiedliwione na podstawie art. 693 k.c. roszczenie o zapłatę czynszu dzierżawy, a w pozostałej części oddalił powództwo jako niewykazane przez stronę powodową. Apelację od tego orzeczenia, w części uwzględniającej powództwo, wniosła pozwana.

Wyrokiem reformatoryjnym z dnia 24 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok sądu pierwszej instancji i oddalił powództwo. Skargę kasacyjną od tego orzeczenia w całości złożyła powódka.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia dopuszczalności zważył:

Ograniczenia dopuszczalności skargi kasacyjnej dokonywane są ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (ratio valoris) bądź rodzaj sprawy (ratio materiae). O dopuszczalności przedstawionej skargi decyduje rodzaj sprawy, wyznaczony treścią art. 398⁹ § 2 pkt 1 k.p.c., który stanowi, że skarga kasacyjna nie przysługuje m.in. w sprawach o czynsz dzierżawy bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przez sprawy o czynsz najmu bądź dzierżawy w rozumieniu tego przepisu, należy rozumieć sprawy dotyczące obowiązku płacenia czynszu, jego wysokości oraz zobowiązań z tego tytułu. Będą to zatem zarówno sprawy o zapłatę, jak i sprawy o ustalenie stosunku prawnego lub prawa oraz sprawy o ukształtowanie, jeżeli tylko przedmiotem ustalenia bądź ukształtowania dokonanego orzeczeniem sądu ma być czynsz, jego rodzaj, wysokość, sposób płacenia lub istnienie zobowiązania z tego tytułu, bez względu na sposób obrony pozwanego, a więc czy kwestionuje on swoją legitymację bierną, czy legitymację czynną powoda jak również istnienie zobowiązania z tytułu czynszu (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2015 r. II CSK 14/15, z dnia 2 grudnia 2014 r., V CSK 286/14, z dnia 8 października 2014 r., IV CSK 194/14, z dnia 2 października 2014 r., IV CSK 71/14, z dnia 5 grudnia 2013 r., V CSK 25/13, z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 4/12, z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 124/10).

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz z treści skargi kasacyjnej jednoznacznie wynika, że strona powodowa oznaczyła dochodzone roszczenie jako o zapłatę czynszu dzierżawy podnosząc, że doszło do przedłużenia umowy z dnia 4 października 2011 r. łączącej strony sporu, i nazwanej przez nie "umową dzierżawy". Taką kwalifikację roszczenia przyjęły Sady obu instancji. Powództwo w części dotyczącej żądania zasądzenia od strony pozwanej kwoty 15.585,76 zł tytułem odszkodowania zostało prawomocnie oddalone. W tej sytuacji miarodajnym dla określenia przedmiotu sprawy jest roszczenie o zapłatę czynszu dzierżawy, co z mocy art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. stanowi o istnieniu negatywnej przesłanki przedmiotowej, wyłączającej dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 poz. 1804 ze zm.).

aj